

Fremsat den 31. oktober 2013 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og kildeskatteloven

(Effektivisering af inddrivelsen af forsyningsvirksomheders krav gennem adgang til skyldners personnummer og henstand med indregnet restskat m.v.)

§ 1

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 649 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden skal en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, oplyse skyldnerens personnummer. Hvis forsyningsvirksomheden ikke er i besiddelse af skyldnerens personnummer, skal forsyningsvirksomheden eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, inden overdragelsen af fordringen skriftligt anmode skyldneren om inden for en nærmere angiven frist at oplyse sit personnummer. Anmodningen skal indeholde oplysning om adgangen til at indhente skyldnerens personnummer fra Det Centrale Personregister efter fristens udløb, jf. stk. 6.

Stk. 6. Har skyldneren ikke oplyst sit personnummer inden for den angivne frist, eller foreligger der begrundet tvivl om rigtigheden af skyldnerens oplysning herom, kan forsyningsvirksomheden eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, ved henvendelse til en kommunalbestyrelse efter forudgående entydig identifikation af skyldneren få oplyst skyldnerens personnummer fra Det Centrale Personregister. Kommunalbestyrelsen skal behandle anmodningen senest 10 hverdage efter modtagelsen heraf.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 7-9.

2. I § 2, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 7, 2. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

3. I § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-8«.

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 894 af 4. juli 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 89 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan meddele en person henstand med restskat m.v., der opkræves ved indregning efter § 61, stk. 3, hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke ville kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på personens aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige. Henstand gives med den del af restskatten m.v., hvormed den forskudsskat, der opkræves, efter at told- og skatteforvaltningen har modtaget anmodningen om henstand, er blevet forhøjet.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. For fordringer, der inden lovens ikrafttræden er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden uden at være påført skyldnerens personnummer, og som endnu ikke er inddrevet af restanceinddrivelsesmyndigheden, kan en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, ved henvendelse til en kommunalbestyrelse fra Det Centrale Personregister få oplyst en skyldners personnummer i overensstemmelse med § 1, nr. 1, og videregive det til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Adgang for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder til at få udleveret skyldners personnummer fra Det Centrale Personregister til brug for overdragelsen af fordringer til SKAT
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Henstand med indregnet restskat
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Gennem de senere år er reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige flere gange blevet ændret med henblik på at effektivisere inddrivelsen og derved forhindre yderligere stigninger i de offentlige restancer.

Med dette for øje og for at sikre en effektiv administration er der behov for yderligere en lovændring, som vil sikre en mere effektiv og ressourcebesparende inddrivelse hos SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed af fordringer, som opkræves af kommunalt ejede forsyningsvirksomheder.

Lønindeholdelse er den bedst egnede form for tvangsinddrivelse af forsyningsvirksomhedernes typisk beskedne fordringer, men lønindeholdelse forudsætter, at skyldners personnummer foreligger oplyst. I dag har de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder ingen adgang til skyldners personnummer. Med lovforslaget skabes denne adgang.

Efter kildeskattelovens § 61, stk. 3, indregnes restskat i forskudsskatten for indkomståret efter året for udskrivningen af årsopgørelsen. Indregningen er beløbsmæssigt begrænset til 18.300 kr., men for personer med en lav indkomst vil indregningen reducere et i forvejen lavt rådighedsbeløb. For at kunne hjælpe disse personer er der behov for at kunne yde henstand med den indregnede restskat, så denne kan betales på et senere tidspunkt.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Som et led i kommunalreformen overtog SKAT fra den 1. november 2005 inddrivelsen af kommunernes gæld. Kommunerne er således i dag forpligtede til at gøre brug af SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed for alle deres

krav. Dette gælder også for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der er udskilt fra den kommunale forvaltning til drift i selvstændige selskaber i form af f.eks. aktie- og anpartsselskaber eller interessentskaber. Det kommunale ejerskab indebærer, at kravet betragtes som gæld til det offentlige og derfor omfattes af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, herunder adgangen til inddrivelse ved lønindeholdelse efter lovens § 10. Disse forsyningsvirksomheder varetager typisk opgaver på områderne vand, spildevand, fjernvarme, gas og lignende.

Effektiviteten af SKATs inddrivelse af offentlige krav afhænger i høj grad af, om fordringshaverne er i stand til at levere oplysninger vedrørende deres skyldners personnummer og cvr-nr., fordi lønindeholdelse, der er den foretrukne inddrivelsesform for disse krav, forudsætter, at skyldners personnummer er oplyst.

Forsyningsvirksomhederne har ikke krav på at få disse oplysninger udleveret hverken af offentlige myndigheder eller af skyldnerne selv. Derimod er de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder altid i stand til at levere de fornødne oplysninger vedrørende deres erhvervsdrivende skyldners cvr-nr., da der er fri adgang til oplysninger herom i Det Centrale Virksomhedsregister.

For at muliggøre en effektiv inddrivelse foreslås det derfor at tilvejebringe en hjemmel til, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, fremover altid vil være i stand til at videregive det fornødne personnummer på skyldneren ved overdragelsen af fordringen til SKAT. Den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds krav vil herefter systemmæssigt kunne

inddrives på lige fod med andre offentlige krav, hvilket vil effektivisere inddrivelsen af forsyningsvirksomhedernes krav.

Lovforslaget opfylder en del af kommuneaftalen for kommunernes økonomi for 2014 ved at muliggøre en mere effektiv inddrivelse af de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav.

Lovforslaget har desuden til formål at skabe hjemmel til at yde personer med en lav indkomst henstand med restskat, som i medfør af kildeskattelovens § 61, stk. 3, er blevet indregnet i personernes forskudsskat. En sådan henstandspraksis blev indført i 2006, men i 2012 blev det vurderet, at denne praksis ikke havde hjemmel i lovgivningen, og den blev derfor bragt til ophør. Landsskatteretten har dog i september 2013 i nogle kendelser vurderet, at kildeskattelovens § 73 D indeholder en sådan hjemmel.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Adgang for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder til at få udleveret skyldners personnummer fra Det Centrale Personregister til brug for overdragelsen af fordringer til SKAT

3.1.1. Gældende ret

De kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der er udskilt fra den kommunale forvaltning til drift i selvstændige selskaber, betragtes i forhold til lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven) som private juridiske personer. Dette gælder, selv om der er tale om offentlig virksomhed, som er henlagt til drift i selskabsretlig form, og selv om de pågældende selskaber er rent kommunalt ejede.

Udlevering af oplysninger fra Det Centrale Personregister (CPR) reguleres i dag alene af CPR-loven. Det er kommunalbestyrelserne, der varetager opgaven efter CPR-loven med udlevering af enkeltoplysninger fra CPR til private. Det er et grundlæggende princip i CPR-loven, at private ikke kan få udleveret personnumre fra CPR. De kommunalt ejede forsyningsvirksomheder har i deres egenskab af private juridiske personer derfor ikke adgang til at få udleveret personnumre fra CPR fra en kommune. Kunderne har heller ikke pligt til selv at oplyse deres personnummer til forsyningsvirksomhederne.

Hvis en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed ikke er i stand til at levere et personnummer på en skyldner i forbindelse med overdragelsen af et krav til inddrivelse hos SKAT, vil SKAT ikke kunne inddrive kravet ved lønindeholdelse. SKAT har som offentlig myndighed adgang til at slå personnumre op i CPR, men det er fordringshavers forpligtelse at sørge for en entydig skyldneridentifikation og at give SKAT alle nødvendige oplysninger om fordringens art, betalingsfrist m.v. En entydig identifikation af en fysisk person som skyldner kræver oplysning om personens personnummer. Hvis SKAT skulle udnytte sin adgang til at slå skyldnerens personnummer op i CPR og i den forbindelse fandt frem til et forkert personnummer, ville inddrivelsen blive rettet mod den forkerte person. Fordringshaveren har

pligten til at identificere sin skyldner entydigt. Det ville desuden nødvendiggøre en ressourcekrævende manuel sagsbehandling straks ved modtagelsen af de beløbsmæssigt ofte små fordringer fra forsyningsvirksomheder, hvis SKAT selv skulle søge at fremfinde skyldners personnummer. Dette ville modarbejde den automatik i inddrivelsen, der er tilsigtet med *Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI)*, som SKAT tog i brug den 1. september 2013.

Det manglende personnummer indebærer – foruden at skabe usikkerhed om skyldnerens identitet – at SKAT ikke er i stand til at gøre brug af lønindeholdelse over for skyldneren, da lønindeholdelse forudsætter et personnummer på skyldneren.

Fordringshavers angivelse af skyldners personnummer ved oversendelse af en fordring til inddrivelse bidrager til at sikre, at SKAT kan iværksætte inddrivelseskridt i forhold til en skyldner, hvor identifikationen af den pågældende er entydig, og hvor identifikationen er foretaget af den rekvirent (fordringshaver), der i opkrævningsforholdet selv har oprettet kunden. Det er afgørende, at SKAT foretager inddrivelseskridt mod den rigtige skyldner.

Den manglende adgang til lønindeholdelse nedsætter effektiviteten i inddrivelsen af de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav, da lønindeholdelse er det mest effektive inddrivelsesværktøj over for denne type af restancer. SKAT er nødsaget til at inddrive gælden ved hjælp af andre inddrivelsesmidler som f.eks. udpantning (udlæg). Da de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav er karakteriserede ved at være mange og små, vil ressourcetrækket ved at anvende et sådant inddrivelsesmiddel i forhold til disse krav blive uforholdsmæssigt stort. I sin yderste konsekvens kan det manglende personnummer indebære, at SKAT ikke er i stand til at inddrive et krav, inden det forældes.

Hvis en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed derimod er i stand til at levere et personnummer på skyldneren i forbindelse med overdragelsen af et krav til inddrivelse hos SKAT, har SKAT mulighed for at lønindeholde for kravet og dermed yde en optimal inddrivelsesindsats.

De forskelligartede muligheder for at inddrive forsyningsvirksomhedernes krav, alt afhængig af om der foreligger et personnummer på skyldneren eller ej, afstedkommer en uensartet og ineffektiv sagsbehandling. Hertil kommer, at forsyningsvirksomhederne af systemtekniske årsager må oversende sagerne manuelt til SKAT, hvis der ikke foreligger et personnummer på skyldneren.

Samlet betyder disse begrænsninger i forsyningsvirksomhedernes adgang til skyldnerens personnummer, at en automatiseret inddrivelse, der var en af hovedbegrundelserne for samlingen af hele inddrivelsesopgaven hos SKAT, ikke kan gennemføres fuldt ud i relation til forsyningsvirksomhedernes krav. Den manglende adgang til personnummeret vil endvidere i høj grad vanskeliggøre udnyttelsen af automatikken i EFI for denne type af krav, idet det er en forudsætning, at kravene i videst muligt omfang overdrages på personnummeret.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at det i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige fastslås, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, har pligt til at videregive skyldnerens personnummer i forbindelse med overdragelsen af fordringen til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, som er SKAT.

Det foreslås herudover, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, inden overdragelsen til inddrivelse skriftligt skal anmode skyldneren om at oplyse sit personnummer inden for en rimelig frist, der fastsættes i den skriftlige anmodning til skyldneren, medmindre skyldnerens personnummer allerede kendes. Hvis anmodningen kommer fra den, der på vegne af forsyningsvirksomheden opkræver fordringen, bør denne repræsentation dokumenteres over for skyldneren.

Det foreslås endvidere, at der gives en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen (typisk et administrationsselskab), ret til ved henvendelse til en kommunalbestyrelse fra CPR at få oplyst personnummeret på en skyldner, hvis skyldneren ikke selv oplyser sit personnummer efter skriftligt at være blevet anmodet derom, eller hvis der som følge af begrundet tvivl om rigtigheden af skyldnerens oplysning om sit personnummer er behov for en kontrol af personnummeret.

Udlevering af oplysning fra CPR om personnummer på en skyldner forudsætter i begge tilfælde, at skyldneren forud er entydigt identificeret over for kommunalbestyrelsen, f.eks. ved oplysning om navn og adresse.

Ved fremsættelse af anmodning om udlevering af personnummer skal der på forespørgsel gives dokumentation for, at lovens betingelser er opfyldt.

Med lovforslaget skabes således den nødvendige hjemmel til, at en kommunalbestyrelse fra CPR til en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, kan videregive personnummeret på en skyldner, hvis denne ikke selv har oplyst dette til forsyningsvirksomheden, eller hvis der er tvivl om rigtigheden heraf, dvs. selv om den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed i relation til CPR-loven er at betragte som privat, jf. ovenfor i afsnit 3.1.1. Med lovforslaget fraviges dermed det grundlæggende princip i CPR-loven om, at der ikke fra CPR udleveres personnumre til private, og at udlevering af oplysninger reguleres i CPR-loven.

Endelig foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal behandle en anmodning om oplysning af personnummer senest 10 hverdage efter modtagelsen heraf.

Den skriftlige anmodning til skyldner om oplysning om vedkommendes personnummer kan fremsættes i forbindelse med den underretning, som skyldneren i medfør af § 2, stk. 4, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige skal have om overdragelsen til SKAT, inden overdragelsen finder sted.

Da oplysninger om personnummeret i sagens natur er personoplysninger, er den behandling af oplysningerne, som en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på den-

nes vegne opkræver fordringen, foretager vedrørende skyldnerens personnummer, omfattet af reglerne i lov om behandling af personoplysninger. Efter denne lovs § 11, stk. 2, nr. 1, må private behandle oplysninger om personnummer, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Behandlingen af oplysningen om skyldnerens personnummer skal derfor ske i overensstemmelse med reglerne i lov om behandling af personoplysninger. Med den foreslåede bestemmelse etableres den nødvendige lovhjemmel til at kunne foretage behandlingen.

Endelig foreslås det, at der i loven indsættes en regel, hvorefter der også for fordringer, som inden lovens ikrafttræden er overdraget til inddrivelse hos SKAT uden at være påført skyldnerens personnummer, og som ikke allerede er blevet inddrevet, er adgang for en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, til at få oplyst personnummeret på en skyldner i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 5 og 6, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og at videregive personnummeret til SKAT.

Hvis en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, har sendt en fordring til inddrivelse inden lovens ikrafttræden uden skyldners personnummer, kan inddrivelse ikke ske ved lønindeholdelse. Formålet med reglen er at sikre, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder også kan få en mere effektiv inddrivelse af fordringer, der allerede er sendt til inddrivelse inden lovens ikrafttræden, ved at skabe hjemmel til at få udleveret skyldners personnummer efter den procedure, der er beskrevet i lovforslagets § 1, nr. 1, for herefter at kunne videregive personnummeret til restanceinddrivelsesmyndigheden.

3.2. Henstand med indregnet restskat

3.2.1. Gældende ret

Når årsopgørelsen for en skatteborger udskrives senest den 1. oktober i året efter indkomståret og viser en restskat, vil den del af restskatten med eventuelle skyldige renter efter kildeskattelovens § 63, stk. 1, der ikke overstiger 18.300 kr. (2010-niveau) med et tillæg efter kildeskattelovens § 61, stk. 2, blive overført til det efterfølgende år. Restskatten bliver således fordelt som en månedlig forhøjelse af den a conto opkrævede A-skat, B-skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Reglerne for opkrævning af restskat gennem indregning findes i kildeskattelovens § 61, stk. 3.

Restskat m.v., der overstiger indregningsgrænsen på 18.300 kr., opkræves i tre rater i overensstemmelse med kildeskattelovens § 61, stk. 4.

SKAT indførte i 2006 med SKAT-meddelelsen SKM2006. 155. SKAT en praksis, hvorefter der kunne ydes kontanthjælpsmodtagere på løbende varig hjælp henstand med indregnet restskat, fordi disse personer kunne komme i økonomisk trang ved indregningen af en væsentlig restskat. Praksis blev fulgt op af SKAT-meddelelsen SKM2007. 660. SKAT, der fejlagtigt gik ud fra, at indregningen af restskat

efter kildeskattelovens § 61, stk. 3, ikke var obligatorisk, men blot en mulighed. Bestemmelsen er imidlertid entydig. Der skal ske indregning af restskat m.v. med indtil 18.300 kr., hvis årsopgørelsen for skatteborgeren udskrives senest den 1. oktober i året efter det pågældende indkomstår.

Restskat opstår, fordi de foreløbige skatter har været fastsat for lavt, og den resterende skat – restskatten – må derfor opkræves senere.

Indregningen er udtryk for en opkrævning af restskatten, ikke en inddrivelse af denne, idet inddrivelse først kommer på tale, når den betalingsfrist, som fastsættes ved opkrævningen, er passeret uden betaling.

SKAT fandt i 2012, at der ikke var lovhjemmel til at undlade at indregne restskatter med indtil 18.300 kr. i forskudsskatten. Derfor blev henstandsmuligheden ophævet ved SKM2012. 617. SKAT af 5. november 2012.

Efter kildeskattelovens § 73 D kan SKAT, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, meddele henstand med skatter, som personer, selskaber, foreninger m.v. er pålagt eller har skullet indeholde. Bestemmelsen, der indtil den 1. januar 2009 også indeholdt en eftergivelseshjemmel, har dog været anvendt ganske restriktivt og fortrinsvis i tilfælde, hvor der foreligger myndighedsfejl, force majeure eller force majeure-lignende situationer. Økonomisk nød har ikke indgået som et kriterium i dens anvendelse. Landsskatteretten har imidlertid i nogle kendelser fra september 2013 fundet, at bestemmelsens restriktive anvendelse i forbindelse med anmodninger om eftergivelse ikke bør overføres til situationer, hvor en person søger henstand, fordi personen som følge af indregningen af restskat m.v. har vanskeligt ved at opretholde en beskeden levefod.

Tilsvarende indeholder kildeskattelovens § 89 hjemmel til, at SKAT, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, kan indrømme en skattepligtig midlertidig fritagelse for betaling af A-skat, B-skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Fritagelsen kan gøres betinget af, at der svares renter med renten i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned for den tid, fritagelsen omfatter.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 89 indsættes et stk. 2 med en hjemmel til at give en person, der anmoder herom, henstand med indregnet restskat m.v., hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke vil kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på personens aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige. Reglen er således objektiv og kræver ikke et konkret skøn, som det er tilfældet med kildeskattelovens § 73 D. Samtidig foreslås det, at det i bestemmelsen præciseres, hvilken restskat m.v. der kan gives henstand med.

Henstanden vil indebære, at den indregnede restskat m.v. opkræves særskilt til betaling på et senere tidspunkt efter SKATs bestemmelse. Tidspunktet for betalingen vil derfor være udtryk for henstandsperiodens længde. Der skal ved

fastsættelsen af disse betalingstidspunkter ikke foretages en vurdering af personens betalingsevne, da henstandsperioden skal være den samme for alle personer, der opfylder betingelsen for at få henstand. Der beregnes ikke renter af henstandsbeløbet i henstandsperioden.

Henstandsbetingelsen vil være opfyldt, hvis personen på det tidspunkt, hvor personen anmoder om henstand, har en med det indregnede beløb justeret nettoindkomst, der som følge af sin størrelse vil udelukke inddrivelse af en evt. restance til det offentlige gennem en afdragsordning fastsat efter § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 922 af 24. august 2011 om inddrivelse af gæld til det offentlige. Efter denne bestemmelse fastsættes det årlige beløb, som personen skal afdrage, som en procentdel af personens årlige nettoindkomst.

For året 2013 er nettoindkomstgrænsen 105.900 kr. for personer uden forsørgerpligt over for børn, dvs. at der ikke kan inddrives forfalden gæld via en afdragsordning over for sådanne personer med en nettoindkomst på mindre end 105.900 kr. Ved forsørgerpligt over for børn er nettoindkomstgrænsen 132.060 kr. Se SKM2012. 704. SKAT.

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse til den manglende inddrivelsesmulighed gennem en afdragsordning har alene til formål at afklare, om den person, der ønsker henstand med sin indregnede restskat m.v., har en nettoindkomst, der befinder sig under den grænse, der gælder for inddrivelse gennem en afdragsordning. Både personer med og uden en restance til det offentlige kan derfor få henstand med den indregnede restskat, hvis den objektive betingelse om nettoindkomstens størrelse er opfyldt.

Den årlige nettoindkomst opgøres ifølge § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 922 af 24. august 2011 om inddrivelse af gæld til det offentlige som den årlige bruttoindkomst fratrukket arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter § 14, stk. 4, nr. 2 a, ATP og skat. Pensionsindbetalingerne efter § 14, stk. 4, nr. 2 a, er pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren, når pensionen er et obligatorisk led i ansættelsesforholdet. I bruttoindtægten indgår også indkomst, som ifølge § 12 ikke kan gøres til genstand for lønindeholdelse.

Ved fastsættelsen af den årlige indkomst anvendes som udgangspunkt oplysningerne fra indkomstregisteret, idet den laveste af de seneste to måneders indkomster omregnes til årsindkomst, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4. Hvis der ikke foreligger oplysninger fra indkomstregisteret om personens indkomst, fordi indkomsten ikke indberettes til registeret, eller hvis en væsentlig del af den indberettede indkomst består af B-indkomst, kan den seneste årsopgørelse i stedet anvendes, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 5. Disse afdragsordninger er nærmere beskrevet i SKATs Juridiske Vejledning, afsnit G. A. 3.1.1.1.

Når personen modtager sin forskudsopgørelse, vil personen kunne konstatere, om der i det kommende indkomstår vil ske en indregning af restskat m.v. i forskudsskatten. I forbindelse med den tidligere henstandspraksis hos SKAT blev der gennemført en undersøgelse, der skulle belyse antallet af henvendelser fra personer, der ønskede en henstand.

Efter udsendelsen af forskudsopgørelsen i efteråret 2010 modtog SKAT de første henvendelser i uge 47, nemlig 26. Langt de fleste henvendelser, nemlig 287, blev dog modtaget i uge 5, 2011. Det kan forklares med, at personerne da kunne konstatere, at der for januar 2011 – som følge af indregningen – blev udbetalt et mindre beløb end tidligere.

Hvis en person fremsætter sin henstandsansøgning i året for udskrivningen af årsopgørelsen, vil den restskat m.v., der indregnes i forskudsskatten for det følgende indkomstår, ikke indgå i den skat m.v., der skal fratrækkes ved opgørelsen af den årlige nettoindkomst efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1. Den årlige nettoindkomst, der på dette tidspunkt – året inden indregningsåret – opgøres til brug for henstandsansøgningen, vil derfor skulle fratrækkes det indregnede beløb ved opgørelsen af den årlige nettoindkomst, hvis størrelse er afgørende for, om betingelsen for henstand er opfyldt.

Med den foreslåede regel i kildeskattelovens § 89, stk. 2, 2. pkt., er det hensigten, at personer, der opfylder den indkomstmæssige betingelse i § 89, stk. 2, 1. pkt., for at kunne få henstand, i resten af året efter det tidspunkt, hvor SKAT modtager henstandsansøgningen, skal stilles, som om indregning af restskat m.v. ikke havde fundet sted. Personen vil derfor med henstanden få et større månedligt rådighedsbeløb, fordi forskudsskatten i resten af året ikke længere vil være forhøjet med indregnet restskat m.v. Hvis personen først anmoder om henstand med restskatten m.v. f.eks. den 1. juni i det indkomstår, hvor restskatten m.v. opkræves ved indregning, kan der i dette tilfælde gives henstand med den restskat m.v., hvormed forskudsskatten for resten af året er blevet forhøjet. Herved sikres, at personer, der opfylder den indkomstmæssige betingelse for at få henstand, kan få et større månedligt rådighedsbeløb for resten af året ved at blive stillet, som om indregning ikke havde fundet sted.

Der skal med den foreslåede henstandsregel ikke foretages en betalingsevnevurdering ved en ansøgning om henstand med indregnet restskat m.v. Reglen er gjort objektiv, fordi der alene tages hensyn til personens aktuelle nettoindkomst.

En person, der anmoder om henstand med den indregnede restskat m.v., vil derfor få henstand, hvis personen opfylder den objektive betingelse om nettoindkomstens størrelse.

Personer på kontanthjælp, der var målgruppen for den SKAT-meddelelse, SKM2006. 155. SKAT, der indførte den tidligere henstandspraksis, vil som følge af den foreslåede bestemmelse få henstand, hvis de anmoder herom.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget om personnummeradgang til kommunalt ejede forsyningsvirksomheder opfylder en del af kommuneaftalen for kommunernes økonomi for 2014 ved at muliggøre en mere effektiv inddrivelse af de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav.

Lovforslaget vurderes at medvirke til, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders restancer lettere vil kunne inddrives ved lønindeholdelse, hvorved de samlede restancer vil falde. Den bedre inddrivelse af krav fra kommunalt ejede forsyningsvirksomheder kan i et vist omfang forsinke

inddrivelsen af skattemæssige krav, hvilket umiddelbart vil medføre en provenuvirkning i form af et rentetab for det offentlige samt risiko for højere afskrivninger. I modsat retning trækker dog indtægter i form af flere morarenter til det offentlige, hvis inddrivelsesperioden for de skattemæssige krav stiger. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der kan danne baggrund for at skønne over de samlede provenuvirkninger for det offentlige, men de vurderes samlet at være begrænsede.

Forslaget om at kunne yde henstand med indregnet restskat efter objektive regler vil isoleret set kunne få økonomiske konsekvenser, der dels består af en vis udskydelse af skattebetalingen, idet den berørte persongruppes restskatter ellers ville blive indregnet i forskudsopgørelsen for det efterfølgende år, dels resultere i et eventuelt mindre provenu, i det omfang stigningen i de afledte restancer i sidste ende øger statens afskrivninger på uerholdelige indkomstskatter.

Forslaget om en objektiv henstandsregel supplerer dog hidtidige regler baseret på skøn om tilsvarende henstandsmuligheder. Det betyder, at de af forslaget omfattede personer for størsteparten under de hidtidige regler vurderes at kunne få henstand. Således vurderes ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser af forslaget.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget om personnummeradgang for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder medfører en administrativ forenkling i SKATs sagsbehandling på restanceområdet i relation til inddrivelsen af disse forsyningsvirksomheders krav.

Forslaget skønnes ikke at medføre omkostninger til systemtilretning. Det skønnes, at SKAT skal anvende 0,1 årsværk til at indsætte indberettede personnumre på allerede eksisterende restanceforhold uden personnummer, hvilket medfører en ubetydelig engangsomkostning. Forslaget skønnes således ikke at have nævneværdige administrative omkostninger for SKAT.

Forslaget har begrænsede administrative konsekvenser for kommunerne i forbindelse med udlevering af oplysning om skyldneres personnumre fra CPR.

Lovforslaget om hjemmel til at yde henstand med indregnet restskat skønnes at medføre engangsomkostninger til it-tilretninger på 3,5 mio. kr. og øgede driftsomkostninger på 250.000 kr. årligt samt et årligt ressourcetræk på 4 årsværk til kundeservice og sagsbehandling.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil indebære, at borgere med restancer til kommunalt ejede forsyningsvirksomheder vil blive anmodet om at oplyse deres personnummer, når en forsyningsvirksomhed anmoder om det. Lovforslaget vurderes dog samlet set ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

12. Sammenfattende skema

Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AERådet, AgroSkat, ATP, Business Danmark, Cepos, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finansrådet, FOA, FSR – danske revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Forsikring & Pension, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatte retten, Ledernes Hovedorganisation, Borger- og retssikkerhedschefen, SRF Skattefaglig Forening, Videncentret for Landbrug, Vurderingsankenævnforeningen.

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes samlet set kun at medføre et beskedent mindreprovenu.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget medfører en administrativ forenkling i SKATs sagsbehandling på restancemrådet i relation til inddrivelsen af de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders krav.	Lovforslaget har begrænsede administrative konsekvenser for kommunerne i forbindelse med fremskaffelsen af skyldneres personnumre. Lovforslaget om hjemmel til at yde henstand med indregnet restskat skønnes at medføre engangsomkostninger til it-tilretninger på 3,5 mio. kr. og øgede driftsomkostninger på 250.000 kr. årligt samt et årligt ressourcetræk på 4 årsværk til kundeservice og sagsbehandling.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget har samlet set ikke nævneværdige positive administrative konsekvenser for borgerne.	Borgere med gæld til kommunalt ejede forsyningsvirksomheder anmodes om at oplyse deres personnummer, hvis en forsyningsvirksomhed anmoder om det.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget medfører, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringer,

får pligt til at videregive skyldnerens personnummer i forbindelse med overdragelsen af fordringer til inddrivelse hos SKAT.

Den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, skal inden overdragelsen af fordringen skriftligt anmode skyldneren om at oplyse sit personnummer inden for en nærmere angiven, ri-

melig frist, hvis forsyningsvirksomheden eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, ikke allerede har kendskab til skyldnerens personnummer.

Den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, har efter bestemmelsen ret til ved henvendelse til en kommunalbestyrelse fra CPR at få oplyst personnummeret på en skyldner, hvis skyldneren ikke inden for den angivne frist har oplyst sit personnummer, eller hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af skyldnerens oplysning om sit personnummer.

Den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, skal forud for udleveringen af oplysningen om skyldners personnummer fra CPR over for kommunalbestyrelsen entydigt kunne identificere skyldneren, f.eks. ved oplysning om navn og adresse.

Ved fremsættelse af anmodning om udlevering af personnummer skal der på forespørgsel gives dokumentation for, at lovens betingelser er opfyldt.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen skal behandle anmodningen om oplysning om skyldners personnummer senest 10 hverdage efter modtagelsen af anmodningen herom.

I forbindelse med den skriftlige anmodning til skyldneren, der kan finde sted i forbindelse med den underretning, der i medfør af § 2, stk. 4, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige skal gives skyldneren, inden fordringen sendes til SKAT, skal den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, oplyse skyldneren om adgangen til at få oplyst skyldnerens personnummer fra CPR, hvis skyldneren ikke inden for den angivne frist oplyser sit personnummer, eller hvis det er påkrævet til brug for eventuel kontrol af skyldnerens oplysning om sit personnummer.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 2, stk. 5-7, bliver til § 2, stk. 7-9.

Til nr. 3

Der er tale om en ændring som følge af, at § 2, stk. 5-7, bliver til § 2, stk. 7-9. Med ændringen udvides skatteministerens bemyndigelse til også at kunne fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 1, hvormed § 2 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige får indsat et nyt stk. 5 og 6.

Til § 2

Til nr. 1

Med bestemmelsen indsættes i kildeskattelovens § 89 et stk. 2 med en hjemmel til på objektivt grundlag at give en person henstand med indregnet restskat, hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke vil kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på personens aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige.

Det vil være tilfældet, hvis personen har en årlig nettoindkomst, der på tidspunktet for anmodningen om henstand vil udelukke inddrivelse gennem en afdragsordning fastsat efter § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 922 af 24. august 2011 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Indregningen skal medføre, at der ikke vil være mulighed for inddrivelse ved en afdragsordning. Ved opgørelsen af den årlige nettoindkomst, der afgør, om der skal gives henstand som følge af personens anmodning herom, skal det indregnede beløb derfor være fratrukket.

Henstand kan gives med den del af restskatten m.v., hvormed den forskudsskat, der opkræves, efter at SKAT har modtaget anmodningen om henstand, er blevet forhøjet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.2.2.

Til § 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Efter bestemmelsens stk. 2 er der også for fordringer, som inden lovens ikrafttræden er overdraget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden at være påført skyldnerens personnummer, og som ikke allerede er inddrevet, adgang for en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på vegne af en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed opkræver fordringen, til at få personnummeret oplyst i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 1, og at videregive personnummeret til restanceinddrivelsesmyndigheden. Når oplysningen om personnummer er modtaget, skal oplysningen videregives til restanceinddrivelsesmyndigheden, der herefter vil kunne inddrive fordringen ved lønindeholdelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 649 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 2 ---

1. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden skal en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, oplyse skyldnerens personnummer. Hvis forsyningsvirksomheden ikke er i besiddelse af skyldnerens personnummer, skal forsyningsvirksomheden eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, inden overdragelsen af fordringen skriftligt anmode skyldneren om inden for en nærmere angiven frist at oplyse sit personnummer. Anmodningen skal indeholde oplysning om adgangen til at indhente skyldnerens personnummer fra Det Centrale Personregister efter fristens udløb, jf. stk. 6.

Stk. 6. Har skyldneren ikke oplyst sit personnummer inden for den angivne frist, eller foreligger der begrundet tvivl om rigtigheden af skyldnerens oplysning herom, kan forsyningsvirksomheden eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, ved henvendelse til en kommunalbestyrelse efter forudgående entydig identifikation af skyldneren få oplyst skyldnerens personnummer fra Det Centrale Personregister. Kommunalbestyrelsen skal behandle anmodningen senest 10 hverdage efter modtagelsen heraf.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 7-9.

Stk. 5. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skal, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens forhold efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelses-

2. I § 2, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 7, 2. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

myndigheden, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom og kan i den forbindelse anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen eller at sende sagen tilbage til fordringshaveren med henblik på, at fordringshaveren kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringer, der er omfattet af refusionsret fra statskassen, sendes ikke tilbage til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren har forestået opkrævningen, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, kan helt eller delvis kalde en fordring tilbage, der er oversendt til inddrivelse, med henblik på at foretage modregning for kravet.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-6, herunder en beløbsmæssig mindstegrænse for fordringer, der overdrages til inddrivelse og om fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, tilbagekaldelse af fordringer til opkrævningsmyndigheden, størrelsen af fordringer m.v., som der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med, og om tidsfrister for afdragsvis betaling og henstand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om, at overdragelse af fordringer kan ske elektronisk.

3. I § 2, *stk. 7, 1. pkt.*, der bliver *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »*stk. 1-6*« til: »*stk. 1-8*«.

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 894 af 4. juli 2013, foretages følgende ændring:

§ 89. Når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, kan told- og skatteforvaltningen indrømme en skattepligtig midlertidig fritagelse for betaling af A-skat, B-skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Fritagelsen kan gøres betinget af, at der svares renter med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned for den tid, fritagelsen omfatter.

1. I § 89 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan meddele en person henstand med restskat m.v., der opkræves ved indregning efter § 61, stk. 3, hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke ville kunne gennemføres inddrivelse ved en afdragsordning, der er baseret på persons aktuelle nettoindkomst, i tilfælde af forfalden gæld til det offentlige. Henstand gives med den del af restskatten m.v., hvormed den forskudsskat, der opkræves, efter at told- og skat-

teforvaltningen har modtaget anmodningen om henstand, er blevet forhøjet.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. For fordringer, der inden lovens ikrafttræden er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden uden at være påført skyldnerens personnummer, og som endnu ikke er inddrevet af restanceinddrivelsesmyndigheden, kan en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, ved henvendelse til en kommunalbestyrelse fra Det Centrale Personregister få oplyst en skyldners personnummer i overensstemmelse med § 1, nr. 1, og videregive det til restanceinddrivelsesmyndigheden.